

הכנה בידי שמים (פ"א מ"א טעמים של ב"ה האוסרים)
 שיעור ביעור חמץ (פ"א מ"א מ"ח ב"ש וב"ה)
 איסור אכילה בכזית לכ"ע. (כנ"ל)
 שחיטה לצורך אוכל נפש.
 כיסוי הדם,
 חורש, לצורך כיסוי הדם.
 מוקצה- מוזמן. (באפר כרה. פ"א מ"ב)
 סולם של עליה - מיוחד למקום אחד.
 סולם של שובך- מראית העין, (היתר: שמחת יו"ט)
 "כל דבר שמשים מראית העין אף בחדרי חדרים אסור" (ב"ש וב"ה)
 טלטול שלא לצורך. (פ"א מ"ג. בהזמנה ביונים)
 התחלפו- או מעלמא אתו. (שחורים ומצא לבנים- מ"ד)
 בונה בכלים- תריס. (ציר באמצע- דרבנן, היתר: שמחת יו"ט (מ"ה)
 טלטול דבר שאינו כלי - עלי, עיר-, היתר: שמחת יו"ט (מ"ה)
 מתוך שהותרה לצורך הותרה שלא לצורך. (טלטול קטן וס"ת מ"ה)
 איסור הפרשת תרו"מ ביו"ט- מתקן. חיוב שבא מעיו"ט.
 היתר הפרשת חלה- חיוב שבא ביו"ט (מ"ו)
 מפגיין טעמן- ולכן רוצה לעשות ביו"ט.
 שינוי קטן- מדוך עץ (גם הטיה על הצד- רע"ב) (מ"ז)
 שינוי גדול- פך ועץ פרור
 ברירה לזמן מרובה- נפה וכברה (מ"ח)
 ללא שינוי אך לכמות קטנה - בקנון ותמחוי
 עם שינוי, ומעט, ומיד, - בורר אוכל ואוכל.
 שילוח לצורך אחר יו"ט. (ב"ש רק מנות מוכנות) (מ"ט)
 ראוי ליו"ט מותר (ב"ה מותר הכל)
 היתר מלאכת יו"ט מלישה ולא טחינה. (אין לשלוח תבואה)
 שילוח כלים ראויים בלבד. (מ"י)

הכנה מיו"ט לשבת. משניות א-ב-ג.

מרבה לצורך שבת.

עירוב תבשילין- תחילת הכנה מעריו"ט. (א)

טעם עירוב תבשילין: למען השבת- שיברור מנה יפה

למען יו"ט – שלא יזולזל כבודו.

שיעור עירוב- כזית, שיירי עירוב- כל שהוא

טבילה - תיקון מנא. ממש – לבית שמאי (ב)

מחזי - לבית הלל.

טבילת אדם- נראה כמיקר, (טעם ב"ה להתיר, שאינו מחזי כמתקן)

טבילת מים- השקה

טבילת כלי - אסורה, (רק בכלי אבן ולא בכלי מקבל טומאה) (ג)

טבילת מעלה- מגב לגב ומחבורה לחבורה.

שחיטה לאכילת אדם שלמים יש בהם צורך אדם (ד)

שחיטה לאכילת גבוה, עולה צורך גבוה בלבד

סמיכה - משתמש בבעלי חיים- (סמיכה בכל כחו)

הבערה לצורך הנאה - לא אוכל. טעם היתר ב"ה: מתוך שהותרה (ה)

מדורה - כנ"ל- (ורק לב"ה תויו"ט)

עירוב תבשילין - במין המלאכה. פת- לאפיה תבשיל- לבישול

בנין בכלים - זוקפין מנורה- מח' ב"ש וב"ה. (ו)

פת מרובה - טרחה מיותרת ביו"ט.

טעם היתר ב"ה: שטעמו יותר משובח

כיבוד בין המיטות- מקום מועט אין חשש משוה גומות (חכמים: יש חשש)

מוגמר - לריח אדם לא לכלים - (חכמים: אין הנאתו שוה לכל אדם)

גדי מקולס - זכר לפסח (לחכמים: נראה כקדשים בחוץ) (ז)

רצועה בפרה: נוי תכשיט או משאוי (ח)

מקרדין- עושה חבורה- אינו מתכוין. (כשיטת ר"ש)

פלפלין בריחיים שלהם- שטעמו פג.

פשוטי כלי עץ- אין מק"ט כלי קיבול- מק"ט.

כלי מתכות- גם בלי קיבול

כלי כברה - מדין בגד. ככלי ארוג

כלי מיוחד לשיבה - מיטמא מדרס

ניטל בשבת רק מה ששם כלי עליו

חור- עושה חריץ,

עגלה אינה עושה חריץ אלא כובשת אבל ספסל- אסור. (הסבר דבר שאינו מתכון - אסור